

високи. Тъзи търговеки операций на градскитъ и провинциалнитъ управления били извикани по необходимостъ, и разумъва ся, не заключавали въ себъ си ни пай малкъ лукавъ замисълъ; но народътъ страдалъ; него го вълнували различни зловѣщи слухове било му е невъзможно да разсжждава благоразумно и спокойно за причинитъ на скжпотията; той знаелъ, че въ предишнитъ времена много зло му правили аристократитъ и търговцитъ, понятието за тѣзи два класса чело-вѣци, които съ сила или съ хитростъ присвоявали произведенията на трудътъ му, тѣсно ся свързвало въ умътъ му съ чувствованията на болестъта; на народътъ било лошо; значи, разсжждавалъ народътъ, тамъ дѣйствуватъ аристократи и търговци, не е било трудно да ся узнае, какъ тѣ дѣйствуватъ. Народътъ мислилъ, че аристократитъ дигали цѣната на хлѣбътъ отъ гнѣвъ, за да отмѣстятъ на селянитъ за свалянието на феодализмътъ; а пъкъ търговцитъ праватъ сжщото това, отъ користолюбие, за да напълнатъ джебоветъ си, като ся ползуватъ отъ народното бѣдствие. А правителството слабо, правителството не знае тава, правителството излъгано отъ неприятелитъ на народътъ.

Рѣдъ подобни разсжждения, които считали право и непосредственно отъ чувствата на страданията, билъ длъженъ неизбежно да ни доведе до онова практическо заключение, че народътъ трѣбва самъ да ся захване на работа, самъ да ся расправи съ докачителитъ си, и самъ да прекрати притѣсняящата го скжпотия. Примѣри за народната расправа тогава ся срѣцнали на всѣ-